

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการติดตามผลผู้สำเร็จประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย สายสามัญ จากโรงเรียนราษฎร์นี้ ผู้วิจัยมีความมุ่งหมายที่จะติดตามผลในด้านการศึกษาต่อ ทั้งสถาบัน การศึกษาของรัฐและเอกชน และไต่ถามการศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยรามคำแหงไว้ ต่างหาก เพื่อให้เห็นผู้ที่สามารถสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้อย่างชัดเจน และมุ่งที่จะ ติดตามผลการประกอบอาชีพในค่าน ลักษณะงานอาชีพสังกัดของสถานที่ทำงานและรายได้ ทั้งนี้ยังได้เปรียบเทียบผลสำเร็จในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนระหว่างผู้สำเร็จประโยคมัธยมศึกษาจากโรงเรียนราษฎร์ระดับดีและระดับปานกลาง ตามเกณฑ์ของคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย คือ ข้อมูลเกี่ยวกับผู้สำเร็จประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย สายสามัญ ทุนปีการศึกษา 2517-2519 รวม 3 ทุน จากโรงเรียนราษฎร์ระดับดีและ ระดับปานกลางกระจายทั่วกรุงเทพมหานคร รายละเอียดของข้อมูลคือ

1. ข้อมูลที่ผู้วิจัยจัดบันทึก คือ ระดับมาตรฐานของโรงเรียนราษฎร์ จำนวนผู้สำเร็จประโยคมัธยมศึกษา คะแนนสอบได้ และที่อยู่ของกลุ่มตัวอย่าง
2. ข้อมูลที่ใช้แบบสอบถามรวบรวม เกี่ยวกับการติดตามผลผู้สำเร็จประโยค มัธยมศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูลด้านการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ โดยผู้วิจัยได้คำนวณโดยการหาการร้อยละ และทดสอบความแตกต่างระหว่างจำนวนผู้ ศึกษาต่อและจำนวนผู้ประกอบอาชีพของ โรงเรียนราษฎร์ระดับดีและปานกลางโดยใช้ การทดสอบค่าที (z-test) ส่วนการเปรียบเทียบรายได้อาศัยการเปรียบเทียบ

และคะแนนสอบได้ ม.ศ.5 ผู้วิจัยได้คำนวณเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ รายได้ต่อเดือนและคะแนนสอบได้ โดยแยกเป็นผู้สำเร็จประโยคมัธยมศึกษาจากโรงเรียน ราษฎรระดับดีและระดับปานกลาง และทดสอบความแตกต่างโดยใช้การทดสอบค่าที (t-test)

ขอค้นพบ

1. ผู้สำเร็จประโยคมัธยมศึกษาได้ศึกษาต่อสถาบันการศึกษาของรัฐร้อยละ 27.37 สถาบันการศึกษาของเอกชนร้อยละ 15.60 มหาวิทยาลัยรามคำแหงรวมทั้ง ผู้ประกอบอาชีพไปค้าร้อยละ 50.13 ประกอบอาชีพอย่างเดียวยุทธร้อยละ 1.79 วางงาน ร้อยละ 4.09 และอื่น ๆ ร้อยละ 1.02 ของผู้สำเร็จประโยคมัธยมศึกษาทั้งหมด
2. ผู้ศึกษาต่อสถาบันการศึกษาของรัฐแบ่งเป็นระดับปริญญาร้อยละ 23.53 อนุปริญญาร้อยละ 3.84 ของผู้สำเร็จประโยคมัธยมศึกษาทั้งหมด เฉพาะระดับปริญญา ศึกษาต่อที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมากที่สุด รองลงมาคือมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และอันดับที่สามคือมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เมื่อนับจำนวนรวมกันทั้ง 3 มหาวิทยาลัยจะเป็น จำนวนเกินกว่าครึ่งหรือร้อยละ 60 ของผู้ศึกษาต่อระดับปริญญาของรัฐทั้งหมด และ ประเภทวิชาที่สอบเข้าได้มากที่สุดคือวิชาวิทยาศาสตร์รองลงมาคือ วิชาวิศวกรรมศาสตร์
3. ผู้ศึกษาต่อมหาวิทยาลัยรามคำแหงเข้าเรียนคณะบริหารธุรกิจ เป็นอันดับหนึ่ง คณะนิติศาสตร์เป็นอันดับสอง และคณะศึกษาศาสตร์เป็นอันดับสุดท้าย
4. ผู้ศึกษาต่อสถาบันการศึกษาของเอกชน เรียนที่วิทยาลัยกรุงเทพ เป็นอันดับหนึ่ง วิทยาลัยการค้าเป็นอันดับสอง เมื่อนับจำนวนรวมกันจะมีจำนวนเกินกว่า ครึ่งของผู้ศึกษาต่อสถาบันการศึกษาของเอกชน และวิชาที่ เรียนมากที่สุดคือบริหาร ธุรกิจ รองลงมาคือบัญชี
5. ผู้ที่ประกอบอาชีพนับรวมกับบางคนที่เรียนมหาวิทยาลัยรามคำแหงค้าย มีร้อยละ 5.37 เท่านั้น อาชีพที่ประกอบส่วนมากเป็นพนักงานบริการ ผู้ประกอบอาชีพ ส่วนใหญ่ตั้งกคอยู่กับเอกชน และมีรายได้ต่อเดือนขั้นต้นประมาณ 950 บาท

6. จำนวนผู้ศึกษาต่อระดับปริญญาของรัฐของผู้สำเร็จประโยคมัธยมศึกษาจากโรงเรียนราษฎร์ระดับที่ต่ำกว่าระดับปานกลางอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ส่วนระดับปริญญาของเอกชน อนุปริญญาของรัฐ และมหาวิทยาลัยรามคำแหงไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

7. จำนวนผู้ประกอบการของผู้สำเร็จประโยคมัธยมศึกษาจากโรงเรียนราษฎร์ระดับที่ต่ำกว่าระดับปานกลางอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ส่วนรายได้ต่อเนื่องขั้นต้นนั้นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

8. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉพาะแผนกวิทยาศาสตร์ ปีการศึกษา 2517 โรงเรียนราษฎร์ระดับที่ต่ำกว่าระดับปานกลางอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ส่วนแผนกศิลปะและทุกแผนกของปีการศึกษาอื่นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

อภิปรายผล

1. จากจำนวนผู้ศึกษาต่อ ณ มหาวิทยาลัยรามคำแหงไม่นับผู้ประกอบการควบควมมีจำนวนมากถึงร้อยละ 46.55 จะเห็นว่า ผู้ที่ไม่สามารถสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยได้ ไม่ได้ศึกษาต่อสถาบันการศึกษาอื่น หรือไม่ได้ประกอบการซึ่งสามารถจะเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยรามคำแหงได้ โดยไม่ต้องสอบคัดเลือกและส่วนมากผู้สำเร็จประโยคมัศึกษามีภูมิลำเนาอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครหรือจังหวัดใกล้เคียง ซึ่งสามารถจะเรียนที่มหาวิทยาลัยรามคำแหงได้สะดวกจะเห็นว่าจำนวนผู้สำเร็จประโยคมัธยมศึกษา เข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยรามคำแหงมีจำนวนมาก

2. จำนวนผู้ประกอบการเมื่อนับรวมกับผู้เรียนมหาวิทยาลัยรามคำแหงควบควมจะมีจำนวนร้อยละ 5.37 และมีจำนวนผู้ว่างงานร้อยละ 4.09 ซึ่งมีการร้อยละสูง แม้ว่าหลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญฉบับพุทธศักราช 2503 จะเน้นให้มีความรู้ความชำนาญและได้รับการฝึกฝนที่จะออกไปประกอบการก็ตาม แต่หลักสูตรเนื้อหาวิชา ตลอดจนการนำหลักสูตรไปใช้ ไม่ได้สนองตามจุดมุ่งหมายของการออกไปประกอบการ หรือแม้กระทั่งผู้สำเร็จประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายรุ่นปีการศึกษา

2519 ซึ่งใช้หลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายฉบับปีพุทธศักราช 2518 ซึ่งเน้นการประกอบอาชีพมาก จำนวนผู้ประกอบอาชีพก็ยังมีน้อย อาจเพราะว่าหลักสูตรฉบับปีพุทธศักราช 2518 เริ่มนำมาใช้ กระบวนการเรียนการสอนยังไม่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมมากนัก การเน้นเรื่องการประกอบอาชีพก็เลยยังไม่ปรากฏ สิ่งเหล่านี้ก็คงเหมือนกันทั้งโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ เหล่านี้อาจจะเป็นผลให้มีผู้ประกอบอาชีพจำนวนน้อยก็ได้

3. ผู้สำเร็จประโยคมัธยมศึกษาจากโรงเรียนราษฎร์สามารถสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยได้จำนวนร้อยละ 24 เมื่อเทียบกับจำนวนผู้สำเร็จประโยคมัธยมศึกษาทั่วประเทศที่สามารถสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยได้คือปีการศึกษา 2516-17¹ สอบคัดเลือกไคร้อยละ 25 ปีการศึกษา 2517-18² สอบคัดเลือกไคร้อยละ 24 จะเห็นว่าจำนวนร้อยละผู้สอบคัดเลือกได้มีจำนวนใกล้เคียงกันกับทั้งประเทศ แสดงว่าความสามารถในการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยของผู้สำเร็จประโยคมัธยมศึกษาจากโรงเรียนราษฎร์ใกล้เคียงกับโรงเรียนทั่วประเทศ

4. จำนวนผู้ศึกษาต่อระดับปริญญาของรัฐของผู้สำเร็จประโยคมัธยมศึกษาจากโรงเรียนราษฎร์ระดับที่สูงกว่าโรงเรียนราษฎร์ระดับปานกลางอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนจำนวนผู้ศึกษาต่อในระดับปริญญาของเอกชน อนุปริญญาของรัฐ และมหาวิทยาลัยรามคำแหง ของผู้สำเร็จประโยคมัธยมศึกษาจากโรงเรียนราษฎร์ระดับที่กับโรงเรียนราษฎร์ระดับปานกลางไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเป็นเพราะว่าการศึกษาต่อระดับปริญญา

¹มหาวิทยาลัยของรัฐ ทบวง, สำนักนายกรัฐมนตรี. รายงานการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา ปีการศึกษา 2516-17. (พระนคร: โรงพิมพ์คุรุสภา, 2518,) หน้า 9.

²มหาวิทยาลัยของรัฐ ทบวง, สำนักนายกรัฐมนตรี. รายงานการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาปีการศึกษา 2517-18. (พระนคร: หน่วยผลิตเอกสารมหาวิทาลัย 2519) หน้า 8.

ของรัฐนั้นต้องมีตัวประกอบหลายอย่าง เช่น ความรู้ ความสามารถ สติปัญญาอย่างสูง จึงสอบเข้าได้ ส่วนการศึกษาต่อระดับปริญญาของเอกชน อนุปริญญาของรัฐ และมหาวิทยาลัยรามคำแหงนั้นไม่ได้ใช้ความรู้ ความสามารถ และสติปัญญาอย่างสูง หรือการศึกษาต่อ ณ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ผู้ที่สนใจสมัครเข้าเรียนมหาวิทยาลัยก็รับไว้จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

5. จำนวนผู้ประกอบอาชีพ ของผู้สำเร็จประโยคมัธยมศึกษาจากโรงเรียนราษฎร์ระดับที่ต่ำกว่าโรงเรียนราษฎร์ระดับปานกลางอย่างมีนัยสำคัญ และรายได้ต่อเดือนขั้นต้นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ทั้งสองข้อ อาจเป็นเพราะว่า การประกอบอาชีพของผู้สำเร็จประโยคมัธยมศึกษาจากโรงเรียนราษฎร์ อาจจะเกี่ยวข้องกับตัวแปรอื่น ๆ เช่น สภาพแวดล้อมและฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว เป็นต้น ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ไม่ได้คำนึงถึงตัวแปรเหล่านี้

6. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉพาะแผนกวิทยาศาสตร์ในปีการศึกษา 2517 ของโรงเรียนราษฎร์ระดับที่สูงกว่าโรงเรียนราษฎร์ระดับปานกลางอย่างมีนัยสำคัญ ส่วนแผนกศิลปะและแผนกอื่นทุกปีการศึกษาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อาจเป็นเพราะว่าการแบ่งมาตรฐานโรงเรียนของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนนั้น พิจารณาจากองค์ประกอบผลการเรียนของนักเรียนนั้น 1 ใน 7 ขององค์ประกอบอื่น ๆ คือ ครู การเงิน อาคารสถานที่ อุปกรณ์ การบริหาร และโปรแกรมการจัดกิจกรรมนักเรียน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัยครั้งนี้

1. ควรจัดให้มีหน่วยงานแนะแนวที่มีประสิทธิภาพขึ้นในโรงเรียนราษฎร์เพื่อช่วยแนะแนวนักเรียนในด้านการศึกษาต่อ และโดยเฉพาะด้านการประกอบอาชีพ เพราะว่าผู้สำเร็จประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายมีผู้ว่างงานร้อยละ 4 ซึ่งนับว่ามีค่าสูงส่วนผู้ประกอบอาชีพมีเพียงร้อยละ 5.37 ซึ่งผู้ว่างงานในระดับนี้เป็นผู้อยู่ในกำลังแรงงานทั้งสิ้น

๒. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนควรหาทางปรับปรุงคุณภาพของโรงเรียนราษฎร์ระดับปานกลางในด้านการเรียนของนักเรียนเพื่อให้ทัดเทียมกับโรงเรียนราษฎร์ระดับดี

๓. เปิดสถาบันการศึกษาวิชาชีพ ที่จะรับผู้สำเร็จประถมศึกษาตอนปลายเข้าเรียน และฝึกอบรมให้มีความสามารถ ทักษะ ในวิชาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ เพราะผู้สำเร็จประถมศึกษาตอนปลายสายสามัญนั้นยังไม่มีความรู้ความสามารถในการประกอบอาชีพได้อย่างดี

ขอเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

๑. ควรมีการประเมินผลถึงการดำเนินงานของโรงเรียนราษฎร์ว่าประสบผลสำเร็จตามความมุ่งหมายของหลักสูตรประถมศึกษาเพียงใด

๒. ควรมีการศึกษาถึงโอกาสในการศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยของผู้สำเร็จประถมศึกษาตอนปลายสายสามัญจากโรงเรียนราษฎร์ เพื่อให้ได้ทราบถึงตัวแปรสำคัญที่มีผลต่อการศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการศึกษาต่อไป

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย